

steriet nu befinder sig, vilde være rigtigt af ham at indbringe Lovforslaget". Dette er altsaa fuldstændig klart, og hvad der heller ikke paa nogen Maade kan benægtes, er, at der under de påfølgende 3 Behandlinger ikke blev yttret et eneste Ord i Landsthinget. Der var ikke Nogen, der deri saae Nogetsomhelst, der lignede Angreb paa store eller vigtige Principer; det stillede sig for Landsthinget, som om det var en saa at sige af sig selv given, naturlig Retteelse af en Feiltagelse, hvori man ved tilfældige Omstændigheder var kommen til at gjøre sig skyldig. Dette synes nu ogsaa ganske naturligt og forklarligt; thi naar man overhovedet vil antage, at man ogsaa i det andet Thing bør tage Hensyn til, hvorledes i det Hele taget Folkethinget har stillet sig til Sagerne, og hvilke Udtalelser der her i Thinget ere fremkomne, og at det, hvorledes man har forstaaet, hvad der i det ene Thing er skeet og afgjort, ogsaa maa tages med i Betragtning i det andet Thing, naar der fremkommer et eller andet Spørgsmaal, som kræver en Løsning — og der var ganske vist, som Situationen dengang var, en høj Grad af Dyrkning til at søge Spørgsmaalet løst saa hurtig som muligt, da Ingen vidste, hvorlænge Rigsdagen vilde blive samlet — saa siger jeg, at der var den største Dyrkning for det andet Thing til at tage Hensyn til, hvorledes man maatte antage, at Anstuelserne i det Hele taget havde vist sig ligeoverfor den Gjenstand, som her forelaa til Afgjørelse. Nu kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig ganske mærkeligt, at man vil fremstille det her, som om det, der foregik i det andet Thing, var et heelt Indgreb i, hvad der allerede af Folkethinget var afgjort med Hensyn til Theatret, istedetfor at see, at det er i fuldeste Overensstemmelse med, hvad man her ved Behandlingen af den hele Sag angaaende Theatret er gaaet ud fra, og at Landsthinget, idet det gik ind paa denne lille Lov, meente, at det som Folkethinget fuldstændigt imøde ved at optage de Bestemmelser, som Folkethinget selv havde vedtaget paa Finantsloven, ordret i dette Lovforslag. Derfor der ikke havde været nogen særlig Grund til at faae dem optagne i et Lovforslag, havde

formodentlig heller ikke Ministeriet at gjøre det, og Landsthinget var dre gaaet ind derpaa, men at der Tale om at ville i fjerneste Maade træde paa Folkethingets Gebeet eller foretage Noget som kunde foranledige nogensomhelst Strid med Folkethinget, synes dog saa klart som muligt, idet man optog Bestemmelserne, ganske som de vare optagne i Finantsloven. Naar man da nu siger: det kan ikke gaae an at optage disse Bestemmelser i en Lov; thi vel have vi givet dem paa Finantsloven ordret, som de her staae, men vi have kun givet dem paa Finantsloven, og vi have derved villet antyde, at de kun skulde være bindende for et enkelt Aar, saa spørger jeg: Er dette Noget, som man for Alvor vilde sige ligeoverfor Landsthinget efter den Maade, hvorpaa Sagen er behandlet her i Thinget, og efter de Udtryk, som findes i Finantsloven, thi man kan dog ikke nægte, at Affattelsen her er en ganske anden end ved andre Enkeltaars-Bevillinger. Det er udtrykkeligt sagt, at af et femaarigt Tilskud paa 250,000 Rd. bevilges nu for det enkelte Aar 50,000 Rd.; der er i de følgende Bestemmelser flere, hvor der er ikke Tale om det enkelte Aar, men om 5 Aar; der tales om, at Theatret i 5 Aar skal fritages for Afdrag paa dets Gjæld til Soro Academie. Man holder sig, altsaa ikke til det enkelte Aar, og hvorfor? Fordi man gik ud fra, at det netop ved at optages paa den nævnte Maade, skulde fyldestgjøre den Tanke, som iøvrigt havde ledet til at stille dette reent ud fra den Lov, som oprindeligt var forelagt fra Ministeriets Side. Det er ogsaa i denne Henseende i den fuldstændigste Overensstemmelse med den Grundtanke, som Folkethinget selv har vedkjendt sig, og — jeg vil blot foie endnu yderligere til — som det maa siges ogsaa at have vedkjendt sig ved den Lov, der blev vedtagen i Fredags; det hænger saaledes sammen, at der virkelig er overmaade god Sammenhæng heri. Lovforslaget er et Udtryk for den Tanke, hvorfra man gik ud ved Finantslovens Behandling, og som nu er bleven fuldstændiggjort ved den Afgjørelse, som Spørgsmaalet om Theaterbygningen fik i sidste Møde. Det er saaledes efter min Mening aldeles klart, at Landsthinget